

DESIRE®

Tessa Radleyová
Popletené zasnuby

 HARLEQUIN®

TESSA RADLEYOVÁ

POPLETENÉ ZÁSNUBY

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

Milá čtenářko,

o překvapení není v mých srpnových příbězích nouze. Tak například hrdinka povídky Popelka z New Yorku se ze dne na den ocitne v té nejprivilegovanější newyorské společnosti. Zdědit miliony asi není špatné překvapení, ale jako všechno i to má své stinné stránky. V romanci Kráska na jednu noc zase čeká pořádné překvapení notorického plejboje, když zjistí, že strávil noc plnou vášně se sestrou svého nejlepšího přítele. Georgia z Popletených zásnub se zase dozví, že ji nečeká převzetí rodinného impéria, ale naopak svatba s mužem, kterého jí vybral panovačný otec.

Věřím, že si četbu krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Tessa Radleyová

POPLETENÉ ZÁSNUBY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Tangled Engagement

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

2019 by Tessa Radley
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24–25

ISBN 978-83-276-5160-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5161-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5162-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Georgia Kinnearová byla vzrušením bez sebe.

Její otec trůnil v čele dlouhého oválného stolu v jednacím sále Kingdom International. Měl odtud dokonalý přehled o všech účastnících týdenního zasedání řídicího výboru.

Norman Newman a Jimmy Browne už byli otcovou pravou rukou téměř třicet let, což bylo déle než celý Georgiin život. Oba byli členy ředitelské rady v rodinné firmě, vyrábějící a prodávající luxusní zboží, a teď se proslýchalo, že se rozhodli odejít do důchodu a že nebudou na letošní valné hromadě do svých funkcí znovu zvoleni. Ne, že by se o tom otec slovem zmínil. Kingston Kinneare předem nikdy žádné informace nedával.

Pokud to, co se povídalo, byla pravda, tak jí nadcházející valná hromada změní navždycky život...

Konečně!

Otec vrhl přísný pohled na hodinky. „Kde je Jay?“

Jay Black byl pro firmu nepostradatelný. Nikdy nechodil pozdě, byl vždy až nebezpečně dokonale informovaný. Rival, ze kterého bylo třeba mít respekt. Georgia byla ráda, že si nikdo napětí a neustálých slovních potyček mezi nimi nevšiml. Byla to jejich soukromá válka. Přestože z něho měla určité obavy, připadalo jí, že zákeřnost se k němu vůbec nehodí.

„V kopírce se zasekl papír, spravuje to a hned přijde,“ oznámila otci a snažila se nemyslet na to, jak

náramně Jay voněl, když si vedle něho dřepala a pokoušela se mu s kopírkou pomoci. Voněl jako Central Park za slunečného jarního dne.

Otec si nespokojeně odfrkl a Georgia se napjala, připravená na výbuch zlosti.

„Ten krám zlobí už od rána. Pošlu tam technika, aby se na to podíval,“ pronesla Marcia Hallová klidným hlasem a otec se přestal vztekat.

„Díky,“ usmála se Georgia na otcovu osobní asistentku. Vydržela to s ním už téměř tři dekády. Musela být snad svatá. Marcia za ty roky věděla zcela přesně, jak otce uklidnit, což byla dovednost, která Georgii naprosto unikala navzdory tomu, že vedle něho vyrůstala a pracovala po jeho boku už od ukončení školy.

Georgia v duchu Jaye popoháněla, ať už je tu.

Ve snaze se uklidnit si začala prohlížet fotografie celebrit, visící na stěnách. Všichni ti slavní používali produkty značky Kingdom. Kabelky. Kabáty. Šátky. Rukavice. Deštníky. A samozřejmě zcela bezkonkurenční cestovní kufr, díky kterému se značka Kingdom tak proslavila. Na každé fotografii byl již legendární reklamní slogan: „Kingdom. Moje království. Kdykoliv. Kdekoliv.“

Otec si odkašlal a místnost ztichla. „Začneme bez Jaye.“

Georgia odtrhla pohled z fotografií a zadívala se na otce. „Ehm, ne, počkejme –“

Přerušil její troufalost prudkým máchnutím ruky, zaklonil se ve svém koženém křesle, a položil si lokty na opěrky.

Otec si dával na čas a pohledem přejížděl po účastnících jednání. Georgia byla napjatá jako struna. Levá ruka se jí lehce chvěla. Aby se nějak zaměstnala, sáhla před sebe na stůl a vzala do ruky plnicí pero značky Montblanc, jednu ze svých nejoblíbenějších věcí.

Norman Newman, vedoucí provozu, teď už snad na odchodu do důchodu, seděl po Georgiinně levici, v těsném sevření mezi ní a jejím otcem.

Vedoucí provozu... Vychutnávala si, jak ta slova zní. Ještě dnes bude tahle pozice její.

Georgia, společně se svými sestrami Robertou a Charis, byla členkou řídicího výboru, který se staral o každodenní fungování společnosti. Jmenování členkou ředitelské rady vystřelí její profesionální kariéru do oblak. A jednou se stane i členkou nedosažitelné Finanční komise. Ultratajná FinKo, která činila veškerá důležitá rozhodnutí.

Nedokázala sedět v klidu.

Už se nemohla dočkat, až budou s Robertou jmenovány za členky rady, nemohla se dočkat, až začnou realizovat všechny nové nápady, o kterých spolu debatují už celé roky. Otevřou nové obchody. Zavedou nové designové řady. Proniknou na globální trhy. Uvedou v život nápady, kterým otec a jeho věrní Jimmy a Norman zatím odolávali. Jenže to se teď změní... přišel konec vlády Jimmyho a Normana.

Kingston bude muset konečně začít brát své dcery vážně.

Nenápadně vsunula ruce pod desku stolu a otřela si náhle zvlhlé dlaně o sukni.

Kde Jay vězí? Finančního analytika společnosti již otec do Finanční komise jmenoval a způsobil tím Georgii několik probdělých nocí. Teď byla řada na něm, aby sledoval její úspěch.

Dveře místnosti se otevřely.

Konečně!

Dokonce i otec otočil hlavu a sledoval, jak vchází. Jay byl vysoký, dokonale stavěný, a v tmavém obleku byl doslova ztělesněním nenucené elegance.

Georgia na něho vrhla zářivý úsměv. Napětí s jeho příchodem trochu povolilo. Jenže místo obvyklého škádlivého úsměvu se na ni Jay ani nepodíval. Tmavovlasou hlavu měl skloněnou a nespouštěl oči z papírů, které nesl v ruce.

„Všichni víte, že ani já nemládnu,“ spustil konečně její otec, „ale vždycky jsem tvrdil, že jednou budu starší než Metuzalém.“

Místností se ozval smích.

Co to má znamenat? Georgia ztuhla. Copak se otec dnes chystá oznámit svůj odchod do důchodu? Vždycky snila, že půjde v otcových šlápějích, a jednou měla v plánu stát se prezidentkou a generální ředitelkou společnosti. Vůbec ji ale nenapadlo, že by ta příležitost měla přijít tak brzy.

Příliš brzy.

To bylo jasné dokonce i jí. Nemůže odejít do důchodu. Ne dnes.

Horečně uvažovala, koho by na své místo nejspíš jmenoval.

Jay se posadil na prázdné místo po otcově levici. Vrhla na něho tázavý pohled přes leštěnou desku stolu. Jay jakožto finanční analytik měl nejlepší přehled o tom, co její otec nejspíš chystá.

Jenže Jay nespouštěl pohled ze stohu papírů před sebou. Někde v těch dokumentech bylo něco, co navždycky změní její život. Najednou ale Georgiu napadlo, co všechno tam ještě může být.

Některé další z otcových nechvalně známých pře-kvapení?

Neví Roberta něco, o čem ona nemá ani tušení?

Vrhla na sestru tázavý pohled, ale ta jen zvedla své zelené oči, zvýrazněné černými linkami, ke stropu, a mezi prsty si pohrávala s růžovým mobilem. Bylo jasné, že Roberta považuje Kingstonovu poznámku jen za další špatný vtip.

„Já rozhodně do důchodu odejít nemíním.“ Otec se usmál a Georgiini pulz zvolnil. „Moje rohová kancelář je mnohem pohodlnější než pracovna, kterou mám doma. Moje dcery mě odtud budou muset jednou vynést v rakvi.“

Opět se ozval nucený smích. Tentokrát se přidala

i Georgia, ale její vlastní smích ji bodal do uší. Jistě, otec si dělal legraci. Ten by se jen tak nevzdal...

Georgia se zadívala zpět na Jaye, ale z místa, kde seděla, viděla jen temeno jeho skloněné hlavy.

Rychle přejela pohledem osazenstvo místnosti, aby zjistila, jaká panuje mezi lidmi nálada. Od chvíle, kdy se začalo proslýchat, že dojde k velkým změnám, se se všemi členy rady samostatně sešla. Potěšilo ji, že měla všechny na své straně. Jenže zrovna teď každý hleděl na otce jako zhyponotizovaný.

S jedinou výjimkou...

Její nejmladší sestra si cosi kreslila do bloku, uzavřená ve svém vlastním světě, ve kterém vznikaly ty nejlepší návrhy pro firmu. Vypadalo to, že Charis ani jediný otcův vtíp nezaregistrovala. Na tom nebylo nic zvláštního. Jednání rady považovala jen za ztrátu času.

Georgia věděla, že její nejmladší sestra o jmenování do ředitelské rady nestojí. A že jí je jedno, jestli otec odejde do důchodu. Pokud měla totiž Charis tužku a blok na kreslení, byla ve svém živlu a nic jiného ji nezajímalo.

Georgia se znovu pokusila přilákat Jayovu pozornost. Upřeně na něho upírala pohled, aby ho vůlí přiměla zvednout oči. Třeba by pak zjistila, co se v té jeho k zbláznění chytré hlavě děje. On však tvrdohlavě hleděl do dokumentů před sebou. Tmavě hnědé vlasy mu padaly do čela.

Napadla ji šílená myšlenka.

Copak bylo možné, že...?

Že by otec na její místo jmenoval *Jaye*?

Přepadla ji stará známá nejistota. Zvažovala důkazy. Ještě před pár minutami s Jayem vtipkovala u kopírky. Jay si ji dokonce dobíral, že když dostane místo v radě, pozve ji na kávu.

Ne, ne *jestli*, ale *když* –

Zatajil se jí dech.

Ano, určitě řekl *když* to místo dostane...

Nepokoušel se ji Jay varovat?

Pověděl jí, že by si s ní o něčem potřeboval promluvit. Určitě už věděl, že místo, po kterém tak prahne, dostane on.

Bezmyšlenkovitě si pohrávala s plnicím perem. Byla ideální kandidátka na Normanovo místo. Věděla to, a bylo to jasné i otci. Za posledních pár let mu dostatečně dokázala, že tu práci zvládne.

Pero jí vyklouzlo z rukou. Opravdu by byl otec schopen dát její místo Jayovi?

Skutečně by to udělal?

Čím rychleji Jay pročítal dokumenty před sebou, tím víc mu začalo všechno splývat dohromady. Vrtěl hlavou a pokoušel se pochopit složité právní formulace.

Jakýpak šílenec tohle sepsal?

Vjel si rukou do vlasů a odhrnul si husté prameny z čela. Potřeboval ostříhat. Poslední dva týdny uběhly jako voda a na nic mimo práci neměl čas. A to se ještě nedobral pravdy o povídkách o tom, co se se společností Kingdom děje na Wall Street.

Zahleděl se do dokumentů a vytřeštil oči. Kingston Kinnear se musel dočista zbláznit. Nemohl si k tomu vybrat horší chvíli.

Za tři dny měl jet konečně na dovolenou. Hodlal se po dvou letech konečně podívat domů. A přísahal si, že než odjede, konečně Georgii všechno poví. Kdyby nebyl takový zbabělec, udělal by to už dávno.

I dnes už bylo příliš pozdě.

Nikdy by ho nenapadlo, že se jeho slibně se rozvíjející kariéra zřítí tak rychle jako domeček z karet.

Kingstonovo prohlášení, že najal několik právníků, aby se mu postarali o *speciální projekt*, považoval za naprosto neškodné. Kdyby se Jay tolik nesoustředil na své úkoly, mohlo mu dojít, že se začíná dít něco nekalého. A třeba by se mu podařilo od toho šíleného nápadu Kingstona zradit.

Teď už však bylo příliš pozdě.

Srovnal papíry před sebou na úhlednou hromádku a položil na ně ruce, jako by tím mohl zabránit hrozící pohromě. Pak zvedl hlavu. A zahleděl se přímo do nebesky modrých očí, jejichž pohledu se tolik snažil vyhýbat.

Georgia se na něho usmívala. Zvedla tázavě obočí a Jay měl pocit, že dostal zásah přímo do srdce.

Jay se zadíval do čela stolu, kde seděla příčina veškerých problémů. Kingston trůnil pohodlně s rukama na opěrkách křesla a pomalu se pohupoval dopředu a vzad. Bylo to jediné křeslo s opěrkami, a působilo jako královský trůn, což bylo přesně to, oč Kingstonovi šlo. Konečně si popotáhl rukávy na míru šitého saka dokonalým hereckým gestem.

V místnosti se rozhostilo takové ticho, že Jay slyšel dokonce i hučení supertiché klimatizace. Konečně Kingston promluvil: „Drobní akcionáři vlastní čtyřicet devět procent Království. Většina, padesát jedna procent, patří mně, a tak mám možnost svobodně rozhodnout, co bude se společností dál.“

Georgia se narovнала. Jay věděl, že očekává, že bude dnes jmenovaná za členku ředitelské rady.

Zatnul ruce v pěst.

Místností jako by projel elektrický výboj. Dokonce i Charis si přestala cosi kreslit do bloku a pronikavě se na otce zahleděla.

Najednou Jaye napadlo, jestli třeba Kingston nezačal potají rozprodávat své akcie. To by vysvětlovalo ten náhlý pohyb na burze.

Ten starý mizera je všechny schválně napínal.

Netušila náhodou Kinnearova nejmladší dcera, co se chystá? Koneckonců, Charis byla otcovo nejoblíbenější dítě. Jay se ale při čtení dokumentů nedostal až k tomu, co otec pro svou nejmladší dceru chystá. Jay vůbec nepochyboval, že i pro svoji milovanou holčičku má Kingston budoucnost přesně

nalinkovanou. Měl podezření, že tentokrát ani ona nic netuší.

Atmosféra v místnosti houstla.

Georgie se rozhodla promluvit. „Roberta, Charis i já jsme odjakživa naplno pracovaly pro firmu a její budoucnost nám leží na srdci.“

Což nebylo tak docela pravda. Kingston očekával, že jeho dcery budou pro firmu žít a dýchat. Ta firma byla jejich život, což platilo zvláště o Georgii. Byly chvíle, kdy už z toho Jay začínal být celkem zoufalý.

„Logické by bylo, táto, kdybys svých jedenapadesát procent rozdělil rovným dílem mezi nás tři.“

„To by bylo dobré řešení,“ nechala se slyšet Roberta.

Jay se připravil na bitvu, která měla dozajista přijít.

Po chvíli ticha Kingston promluvil: „Kdybych to udělal, firmu bych tím rozdělil. Pokud bych každé z vás převedl sedmnáct procent, mohl by akcie Království někdo snadno odkoupit.“

Takže ke Kingstonovi už se to taky doneslo. A on si to všechno nechával pro sebe. Začalo to už před pár měsíci, Jayovi se ale nepodařilo zjistit, co se děje. Ceny akcií se v posledních týdnech pohybovaly nahoru a dolů, a nejhorsí to bylo včera.

„Ne, pokud bychom držely při sobě a nechaly si většinový podíl.“ Georgia svírala v ruce pero tak, až jí zbělely klouby.

„A kdypak jste vy tři držely při sobě?“ odfrkl její otec.

Na druhé straně stolu Charis upustila tužku. Jindy sotva slyšitelný zvuk se místností rozlehl jako rána z děla. „Táto –“

„Tak co máš za lubem?“ vyhrkla Roberta na starého tyrana a podívala se zpříma na svou sestru. „Necháš všechno Charis?“

„Mám tři dcery a musím se postarat o všechny,“ pronesl Kingston slavnostně. Jay moc dobře věděl, že

ten starý lišák nikdy neudělal nic, z čeho by neměla prospěch jeho firma a on sám. „Ale samozřejmě svoji nejvěrnější dceru odměním zvlášť.“

„Nechtěl jsi náhodou říct nejoblíbenější?“ rýpla do něho tvrdě Roberta.

V té chvíli vypadlo z ruky pero i Georgii. „O mé loajalitě nemůžeš pochybovat.“ Jay spatřil v jejím výrazu bolest a ztuhl. „Pracuju pro firmu osmdesát hodin týdně. Sakra, vždyť já ani nemám žádný soukromý život. Dovolenu už jsem si nevybrala víc jak dva roky.“

„To je tvoje rozhodnutí,“ odbyl ji Kingston mávnutím ruky. „Ale ty jsi nějak moc zticha, Charis. Co mi k tomu můžeš povědět ty, holčičko?“ Kingstonův ledový pohled padl na jeho nejmladší dceru a roztál.

Charis zvedla hlavu a podívala se zpřímá na otce.

„Já? Nic.“

„Nic?“ Ledový výraz byl zpět. „Počkej, však ty mi brzy budeš mít co povědět.“

Jay cítil, jak se mu naježily chloupky vzadu na krku. Kingston přešel pohledem po svých dcerách. „Odměna bude skutečně velká,“ oznámil. „Kterákoliv z vás mi má možnost prokázat bezmeznou loajalitu. Ta, která to udělá, dostane dvacet šest procent z celkového množství akcií firmy. Víc jak polovinu mého podílu. A to by znamenalo mít rozhodující moc. Ostatní dvě si rozdělí zbývajících dvacet pět procent.“

Kolem stolu se rozlehl šum. Všechny tři setry ale mlčely jako zařezané. A to Kingston sotva začal...

Kingston by si takhle se svými dcerami pohrávat neměl. Až vyjde najevo obsah dokumentů, které měl Jay před sebou, vypukne hotové peklo.

„Než se začnete vyptávat, prozradím vám, že váš otec si pro každou z vás připravil úkol, jehož splněním mu prokážete svou loajalitu.“ Jay mluvil bez emocí a dokonale skrýval svou zlost. „Má pro vás plán.“

DRUHÁ KAPITOLA

Georgii se sevřelo hrdlo. Místností se ozval překvapený šepot. Jay si otce měřil přimhouřenýma očima.

„Jay má pravdu. Ostatně já mám v záloze nějaký plán vždycky.“ Z otcova hlasu bylo znát, jak je spokojený sám se sebou. „Díky tomu jsem z firmy udělal to, čím je dnes a co začal už můj pradědeček.“

„O jaký plán se jedná?“ vrátila se Georgii konečně řeč.

Otec se na ni ani nepodíval. „Dělá mi starosti, že se moje dcery stanou obětí nějakého bezohledného mizery, kterému půjde jen o majetek. Takže jsem připravil jména jejich budoucích manželů, kteří je budou chránit a –“

Georgii se zatajil dech. „Jména manželů?“

„Chránit nás? Kdo? A proč?“ přidala se Roberta.

Otec Georgiiny a Robertiny zlostné výkřiky přešel bez povšimnutí. „První z mých dcer, která si vezme mnou vybraného muže, budu považovat za tu nejoddanější, a dostane dvacet šest procent akcií Kingdom.“

„Cože?“ vyhrkla Roberta a Georgia zaráz.

Mluvil o nich, jako by tu ani nebyly.

Co se to děje? horečně přemýšlela Georgia. A na jednu jí to došlo. Odpověď se musela skrývat v dokumentech úhledně naskládaných před Jayem na stole.